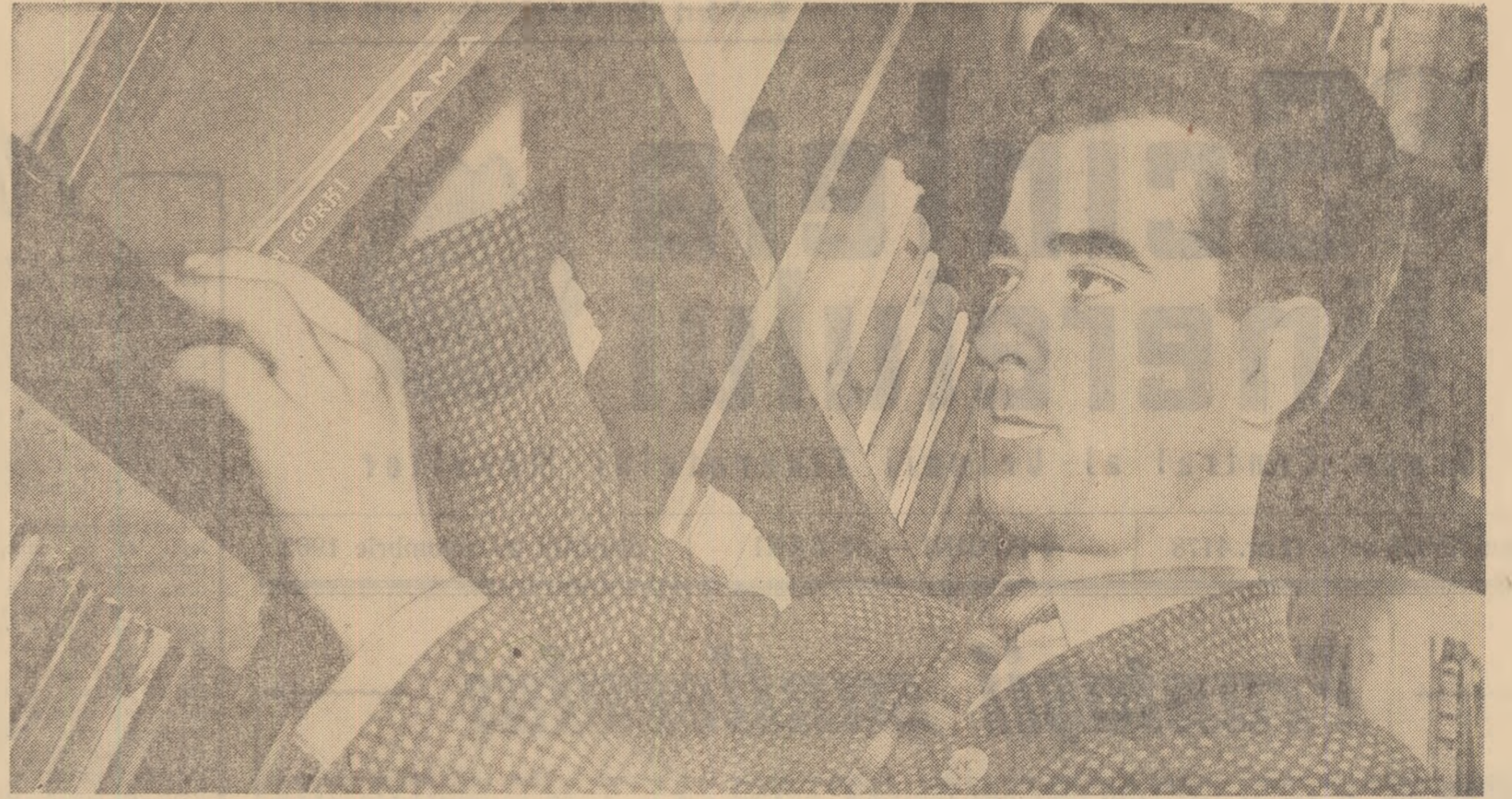

CARTEA, UN PRIETEN CARE MERITA TOATA DRAGOSTEA

Marinescu Mihail, unul din mii de tineri purtători ai înscinării „Prieten al cărții” de la Uzinele „Semănătoarea”, cu greu și-ar putea închipui viața fără cărți. „Lectura — ne-a măritisit el — este un lucru de care mi-ar fi imposibil să mă despart. Cartea nouă, educativă, mă ajută să înțeleg mai bine ce se petrece în jurul meu, îmi însușesc o — și mai mare pasiune în muncă. Și vă spun, aceasta se datorează concursului „Iubiți cartea”.

Foto: N. STELORIAN.

Însemnări de la Uzinele „Steagul roșu” Brașov cu privire la modul în care se organizează și se desfășoară concursul „Iubiți cartea”

PUTEREA CĂRTII

u eforturi supraomenești, printr-o pădure înzăpezită se supraie un avion. Rănit de fasciști, el se află la capătul pustiilor. Picioarele i-au degerat. S-ar părea că-și trăiește ultimele clipe. Dar încordându-și voiața el își continuă drumul. Cititorul care urmărește soarta lui Meresiv eroului, fermitatea lui deosebită, nobletea și sensibilitatea oamenilor din jurul său îl impresionează într-ait de adânc încât se simte el însuși mîndru de aceste calități iar sufletul i se umple de un profund respect pentru asemenea oameni ai datoriilor și onoarei. El devine dornic să semene cit de cit cu eroii cărții în diversele împrejurări ale vieții.

Și tot așa cunoștința cu Anton Filip din „Bărăgan”, cu Eusei Károly din „La cea mai înaltă tensiune”, cu Ardeleanu și Mitru Moș din „Setea” sau cu atîția alți eroi din literatura noastră dezvoltă în sufletul cititorului pasiunea luptei și dragostea pentru frumos, îl ajută să descopere în colectivul său ceea ce mai înainte poate n-a observat să se compare pe sine însuși și să-l compare pe cunoscutii, pe prietenii săi cu eroii operelor preferate: „Noi cum am fi procedat?”

Îată cum o operă de artă, lăsînd o impresie de neșters în sufletul omului, contribuie la educarea lui. Și doar scriitorul nu l-a dat nici un fel de povește. El l-a zugrăvit însă eroii vii, i-a înfățișat caracterul și faptele lor în împrejurări concrete de viață. În aceasta constă funcția educativă a cărții. Omul nou, constructor al socialismului exercită ca erou al operelor de artă o mare influență în rîndurile contemporanilor săi, în rîndurile tinerilor care doresc să-și însușească trăsăturile sale luminoase. Totodată sînt profund educative și operele clasice. Nu putem să nu ne înclinăm în fața puterii dragostei după ce am cunoscut o operă ca „Romeo și Julieta” sau să nu admirăm demnitatea „oamenilor noi” din romanul lui Cernisevski, „Ce-i de făcut”; după cum nu putem să nu urim din adîncul inimii noastre demagogia și perfidia demascate cu atîta virulență în marile opere ale lui Caragiale. O întreagă lume de eroi își au viața și gîndurile în paginile de cărți și atrasi de ele adesea nici nu ne dăm seama cît de mult ne îmbogățim, prin intermediul lor, lumea spirituală, sfera emoțională și gîndirea.

Despre toate acestea discutăm, mai zilele trecute, cu tinerii iubitori de literatură, muncitorii intr-una din cele mai mari întreprinderi constructoare de mașini din țară — Uzinele „Steagul roșu” din Brașov. Intr-o uzină cu mii de muncitori, între care peste 8.000 sînt tineri, e și firesc să întîlnim astăzi o asemenea bibliotecă de mărime universitară cum e cea de la clubul muncitoresc de aici. Și totuși e impresionant drumul acesta al cărților, al celor peste 40.000 de volume revenind și plecînd mereu din raturii ca niște transporturi de lumină. O singură zi petrecută la bibliotecă, în care aproape că nu există clipă lipsită de dialogul „Am citit-o, daș’nu, vă rog alta?” oferă pe deplin imaginea a ceea ce înseamnă prietenia oamenilor muncii cu cartea. Niciodată n-au avut ele, cărțile, atîția prieteni. Și tocmai din această aspirație nemeșlăntită a maselor celor mai largi sere cultură s-au născut și formele noi de educație estetică, metode și inițiative menite să lărgescă acest drum spre literatură și artă. Una dintre aceste forme este și popularul concurs pentru citirea literaturii „Iubiți cartea”. La uzinele despre care vorbim, acest concurs a trezit de la început interesul tinerilor. Aproape jumătate din numărul tinerilor care lucrează în uzină au devenit purtători ai înscinării „Prieten al cărții”.

E interesantă apropierea de carte a unor tineri datorită participării lor la concursul gînd prietenie cu Mitrea Cocor și mai apoi cu Tudor Solomon și Nicodan Potoacă, lucrătorii Ilie Educația mărturisesc că a simțit o nevoie aproape organică să pătrundă tot mai adînc în lumea eroilor lui Sadoveanu, să lăși în întîmpinarea lui Cozma Răcoare, a lui Petrea Străniș, a Victoriei Lipan, să le soarbă vorbele lor blajine dar și scîlpătoare „ca niște scinte de suflet”. Așa și-a început el și alcătuirea bibliotecii personale la care s-au adăugat mereu nu numai cărți beletristice (Eminescu, Arghezi, Beniuc, Titus Popovici, Marin Preda, Dan Dănilă) ci și politice, științifice și tehnice. Forjorii Moise Grigore, Budușan Teodor, Ivan Nistor, Costăchescu Ilie s-au deprins să discute „neapărat” între ei cărțile citite, să caracterizeze eroii (adesea facem și recenzii — și ar fi de notat că de la asemenea recenzii unii tineri au devenit în corespondență ai „Iubitorului de uzină”) iar alții, precum frezătorul Stan Alexandru, au rupt-o definitiv cu un anume fel de intrus în lumea cărților de genul „Elevul Dima dintr-o șaptea” sau alți „eroi” de maculatură. Pregătindu-se pentru concurs, tinerii își dezvoltă, în același timp, și spiritul critic și nu numai față de cărți ci și față de filme, de spectacole. Numai în acest sens a trezit concursul interesul tinerilor din uzină; ei au văzut în el un mijloc deosebit de eficient pentru stimularea dragostei pentru literatură, pentru educarea gustului lor estetic. Și numai în măsura în care desfășurarea acestui concurs a răspuns acestor preocupări el a fost și îndrăgii și eficient. Trebuie spus însă că în ultima vreme organizatorii din uzină ai concursului „Iubiți cartea” s-au îndepărtat prin stilul lor de muncă de la scopul acestui concurs.

sa cum se arată în începutul acestei pagini aproape jumătate din numărul tinerilor muncitorii de la Uzinele „Steagul roșu” au devenit purtători ai înscinării „Prieten al cărții”. În listele de participanți figurează de asemenea în prezent peste 500 de tineri. Se pune mai întîi întrebarea: De ce nu se popularizează acest concurs în așa fel încît la el să participe absolut toți tinerii din uzină? S-ar conveni ca după atîția ani, în uzină să se fi amenajat colțuri speciale destinate popularizării concursului, pa-

șiștă în opera lui Andersen o povestire despre băiatul unui cantonier căruia tatăl i-a făcut o mare bucurie promițîndu-i o călătorie în largul mării. Sufletul băiatului s-a înviorat dintr-o dată. În fiecare zi își făcea el planuri și se gîndea cu emoție la ziua plecării. Dar era totodată și îngrijorat. Călătoria îl cerea să se pregătească, să știe să conducă alături de tatăl său barca cu pînze. De la o vreme însă băiatul începu să piardă nădejdea în această călătorie. Tatăl nu-i mai amintea de ea, părea că și uitase de promisiunea fă-

cuț. Iar băiatul ce putea face? Și-o scoase din suflet și-i scriu mai departe de tobrurile sale. Intocmai ca în această povestire s-au potrecut lucrurile și cu tinerii de la secția șasiu I. Și Pavel Constantin și Biro și Răghin și Șoncuteanu din cei 10 care s-au înscris atunci la concurs au făcut-o din toată inima. Nici unar putea fi de mirare. Este în firea tinerului să se înflăcăreze de un lucru frumos, să se avînte spre împlinirea lui. Care tînr nu-și dorește ca în urma unei lecturi pasionante să aibă posibilitatea să-și confrunte în mod organizat părerea cu cele ale tovarășilor săi, să se întrecă și

în acest domeniu al însușirii culturii? În aceasta constă, de altfel, și frumusețea concursului. Modul în care a fost conceput este menit să prelujească tocmai asemenea dezbateri și confruntări între tineri pe teme de literatură într-un cuvînt să ajute la dezvoltarea gustului estetic al tineretului. Dar ca și băiatul din povestirea lui Andersen, și tinerii noștri, aflați în pragul unei interesante călătorii în lumea cărților s-au simțit totodată și îngrijorați. Călătoria în „pașii de cărți, printre codri de iunăgini, trebuie, ca și în viața adevărată, ajutat și îndrumat. Mai ales cînd, întorcîndu-le întro ai tăi și povestindu-le despre gră-

du-i, de fapt, pentru discuția finală. Altfel ce valoare ar putea avea o asemenea discuție? Iată, să ne convingem. Să mergem împreună la club cu forjorul Ilie Dănilă, lucrătorul Ștefan Tudor, cu Olga Sechel, Furdui, Mantă, Simbotin. În fața, la o masă, membrii comisiei, gata să pună calificative.

— Ei, tovarăși, cum stăm? — Orice s-ar spune, atmosfera de examen aduce totdeauna stringeri de inimă. Cu ce să încep, despre ce erou să vorbesc? O întrebare venită din partea comisiei pare să ne scoată din încurcătură: — Cine a citit cărțile prevăzute în bibliografie?

Intrebare inutilă. De bună seamă, toți tinerii trebuie să fi citit aceste cărți din momentul ce se află acum la discuția finală. Și totuși această întrebare dezvăluie și ea caracterul formal al muncii comisiei. Doar nu poți să oerzi dacă nu te-ai interesat de acel ceva. Iar membrii comisiei ar fi avut datoria să se fi interesat de studiul pregătirii tinerilor și să-i fi ajutat concret în parcursul și înțelegerea bibliografiei concursului.

Este profund greșit modul în care comisiile de organizare și desfășurare a concursului „Iubiți cartea” din Uzina „Steagul roșu” și-au înțeles rolul lor. Comisiile concursului „Iubiți cartea” au fost create nu ca niște „comisii de examinare” cum adesea se autointitulează cele de aici, ci pentru a-i ajuta pe tineri să pătrundă bine sensul operelor citite. Iar pentru aceasta ele sînt chemate să organizeze o multitudine de activități, prin care să se dea posibilitatea tinerilor să-și spună părerea lor asupra lucrurilor, să dezbată caracterele eroilor și să-i fi ajutat concret în parcursul și înțelegerea bibliografiei concursului.

Este profund greșit modul în care comisiile de organizare și desfășurare a concursului „Iubiți cartea” din Uzina „Steagul roșu” și-au înțeles rolul lor. Comisiile concursului „Iubiți cartea” au fost create nu ca niște „comisii de examinare” cum adesea se autointitulează cele de aici, ci pentru a-i ajuta pe tineri să pătrundă bine sensul operelor citite. Iar pentru aceasta ele sînt chemate să organizeze o multitudine de activități, prin care să se dea posibilitatea tinerilor să-și spună părerea lor asupra lucrurilor, să dezbată caracterele eroilor și să-i fi ajutat concret în parcursul și înțelegerea bibliografiei concursului.

Este profund greșit modul în care comisiile de organizare și desfășurare a concursului „Iubiți cartea” din Uzina „Steagul roșu” și-au înțeles rolul lor. Comisiile concursului „Iubiți cartea” au fost create nu ca niște „comisii de examinare” cum adesea se autointitulează cele de aici, ci pentru a-i ajuta pe tineri să pătrundă bine sensul operelor citite. Iar pentru aceasta ele sînt chemate să organizeze o multitudine de activități, prin care să se dea posibilitatea tinerilor să-și spună părerea lor asupra lucrurilor, să dezbată caracterele eroilor și să-i fi ajutat concret în parcursul și înțelegerea bibliografiei concursului.

atunci nu zile, nu săptămîni, ci citeva luni și discuțiile dorite de tineri participanți la concurs n-au mai avut loc. Patronul cu care s-au înscris ei la concurs s-a pierdut pe nesimțite. Așa încît Biro și Răghin — cu greu își pot aduce azi aminte dacă au discutat sau nu vreedată cu vreunul dintre membrii comisiei în legătură cu studiul pregătirii lor.

— Deci, de cînd v-ați înscris la concurs? — De pe la începutul lui iunie. — Și ați discutat pe marginea cărților? — Așa, între noi. Dar nu ceva organizat. Așteptăm... Poate s-o organiza ceva.

buie să fie o muncă îndelungată și răbdătoare — cel mai adesea de la om la om, prin folosirea unor largi active de iubitori ai literaturii din uzină, de prieteni ai cărții care au trecut ei însiși prin etapele de pregătire și desfășurare a concursului. Gazetele de perete, gazete și panouri speciale, stația de radioamplificare, ziarul de uzină sînt tot atîtea mijloace prin care concursul poate fi popularizat și aceasta este una dintre cele dintîi sarcini ale comisiilor. De aceea se și numesc ele comisii pentru organizarea și desfășurarea concursului permanent pentru citirea literaturii „Iubiți cartea”, și nu comisii de examinare.

În situația cînd aproape toți tinerii muncitorii din uzină sînt absolvenți ai școlii profesionale și aproape jumătate dintre ei învață în școlile medii și institute superioare, în situația în care absolut toți tinerii au devenit cititori ai bibliotecilor din uzină și o mare parte și-au făcut o avuție de preț din bibliotecile personale, într-un cuvînt, în situația în care oamenii își apropie tot mai mult arta și cultura, sarcinile muncii de popularizare a literaturii nu pot fi îndeplinite decît ridicîndu-i conținutul

O CĂLĂTORIE ÎN CARE GHIDUL E NECESAR

CE ÎNSEAMNĂ DISCUȚIA FINALĂ

PRIN CE AU FOST JIGNIȚI TINERII DIN SECȚIA AGREGATE

m întîlnit în secția agregate a uzinei active tineri care cu greu își puteau explica atitudinea organizatorilor concursului față de ei.

— Pînă să citiți cărțile — li s-a spus — uitați-vă și voi pe cite o recenzie și vă prezentați la discuția finală să luați înșina. Cum să nu roșesc obrazul? De fapt așa se întîmplă cînd locul pasiunii îl ia formalismul.

Uiti că oamenii au și personalități și respect pentru ceea ce fac. Iată-i, de exemplu pe lucrătorii Constantin Anton și Ion Popescu. Ca și cei mai mulți dintre tovarășii lor de muncă ei îndrăgesc literatura, sînt de multă vreme cititori activi și bibliotecii uzinei lor, iar acasă au și bibliotecile personale. Atunci cînd seosește în atelier mica librerie voluntă se numără și ei printre cei care cercetează noutățile literare, cumpărînd

ceea ce îi interesează mai mult. Și Popescu și Anton mărturisesc că se sînt intrat-ia de legați de cărți încît nici nu și-ar putea închipui viața fără ele. „Ar fi desigur foarte săracioasă” — spune Anton.

Era, deci și firesc ca cei doi tineri să se înscrie la concursul „Iubiți cartea” alături de tinerii lor tovarăși de muncă cu o vie dorință de a cunoaște și mai bine literatura clasică și contemporană. Discuțiile ce ar fi

urmat să se organizeze pe marginea cărților citite și-ar fi interesat ca un prieten din care să tragă foloase reale pentru largul orizontului lor cultural și nu doar așa, să se afle în treabă. În vreme ce metoda „citiți și voi niște recenzii” în afară de faptul că-i jignează, era de natură să-i îndemne nu spre o pătrundere adîncă în cultură, ci spre superficialitate și indiferență față de înșirarea ei.

Cazul acesta ne arată, de fapt, că în stilul de muncă al comisiilor de organizare și desfășurare a concursului „Iubiți cartea” din această uzină și-au făcut loc în ultima vreme grave și regretabile manifestări de formalism și atitudini birocratice.

Concursul „Iubiți cartea” este o acțiune educativă, una din formele de educație comunistă a tineretului. Modul în care se desfășoară el, conținutul activităților care au loc în cadrul acestui concurs trebuie să fie în pas cu viața tineretului, cu cerințele noi ale muncii educative de masă.

— Cite cărți ai citit? Spune repede, că n-avem timp de pierdut.

CE TREBUIE SĂ SE FACĂ

nouri și gazete „Iubiți cartea” la care să se publice nu numai listele cu bibliografia concursului ci și aspecte din desfășurarea acestui concurs. Așa, de exemplu, la gazetele „Iubiți cartea” s-ar putea publica perioade cele mai bune recenzii făcute de participanții la concurs, fotografii ale cititorilor frunțași, articole din experiența lor în pregătirea pentru concurs, informații de la acțiunile organizate la club sau în sălile culturale în sprînjul muncii cu cartea, întrebări și răspunsuri pe teme din literatură etc. Într-un cuvînt aceste gazete ar putea fi o oglindă vie a desfășurării

concursului în diferitele secții ale uzinei. Se observă apoi un lucru inexplicabil: de ce nu sînt folosiți la organizarea și desfășurarea concursului, în măsura cuvenită, purtătorii înscinării „Prieten al cărții”? În fiecare din secțiile uzinei există sute de tineri care au cucerit înșina. Ei sînt pasionați nu numai de lectură, ci și de discuții pe marginea cărților, a ideilor lor care le cuprînd, încercînd de ficcare dată să desprindă sensul lucrului cel mai exact și să comunice și altora concluziile lor. Recenziile făcute destul de sporadic de unii dintre ei și prezentate în sălile culturale

nu reprezintă încă tot ajutorul pe care ar putea să-l dea ei în muncă cu cartea. Socotim că comisiile nu vor putea îmbogăți conținutul activității lor fără cea mai largă folosire a acestor iubitori de literatură din uzină. Ar trebui ca fiecare dintre aceste comisii să-și creeze acolo, în secția în care organizează concursul un puternic activ din rîndurile tinerilor purtători ai înscinării cu care să dea apoi viață unui întreg complex de acțiuni în sprînjul dezvoltării dragostei de carte începînd cu discuțiile de la om la om și pînă la ample dezbateri pe teme din literatură.

Si, în sfîrșit, ar trebui dată atenția necesară rolului pe care s-ar cuveni să-l aibă în viața concursului bibliotecă centrală a uzinei, precum și bibliotecile din secții. Pînă acum întregul sprînjul dat de aceste biblioteci concursului s-a rezumat adesea doar la asigurarea fondului de cărți prevăzută în bibliografie. Se știe însă că de multiple și variate pot fi acțiunile întreprinse de bibliotecă în sprînjul concursului „Iubiți cartea” (vitrine literare, panouri cu cronici literare, discuții cu cititorii pe marginea cărților din bibliografie, prezentări de recenzii, panouri, poezituri, seri de in-

trebări și răspunsuri etc.). În alara faptului că toți bibliotecarii din uzină vor trebui să facă parte din comisiile concursului, se cere ca ei să fie antrenati în modul cel mai activ atît la crearea unei largi popularități concursului citi și la îmbogățirea — prin acțiuni specifice — a conținutului său.

Concursul „Iubiți cartea” este o acțiune educativă, una din formele de educație comunistă a tineretului. Modul în care se desfășoară el, conținutul activităților care au loc în cadrul acestui concurs trebuie să fie în pas cu viața tineretului, cu cerințele noi ale muncii educative de masă.

Și trec zile și trec luni... Oare cînd se vor organiza discuții pe marginea cărților citite?

Pagină realizată de VASILE BARAN
Desene de TIA PELTZ

DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE

Mitingul prieteniei romino-indiene de la Delhi

Cuvîntarea tovarăşului

Gheorghe Gheorghiu-Dej

Este o mare bucurie pentru mine ca de aici, de la Fortul Roşu, care evocă impresionant lupta grea şi îndelungată a poporului indian pentru libertate, a spus la începutul cuvîntării sale tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, să vă transmit dv. şi întregului popor al Indiei un salut fierbinte de prietenie şi sinceră afecţiune din partea poporului român. Vă mulţumesc din toată inima pentru primirea caldă, plină de însufleţire, pe care ne-aţi făcut-o la Delhi, pentru manifestarea de dragoste frăţească cu care ne-aţi întâmpinat astăzi la acest miting al prieteniei romino-indiene.

Încă din ziua cînd, în drum spre Indonezia, am părăsit la Calcutta, am simţit că de vii şi de trainice sînt sentimentele pe care le nutreşte minunatul dv. popor pentru România. Reîntors în India, am vizitat marile oraşe Bombay, Bangalore, Agra. Preţindem ai fost primii cu multă căldură de persoanele oficiale şi de populaţie, care ne-au făcut să simţim aproape ca noi înima de fraţi a indienilor.

România este situată la mii şi mii de kilometri de India, dar poporul român cunoaşte străvechea civilizaţie indiană, care a dat o mare strălucire istoriei umanităţii, glorioasă luptă a poporului indian pentru libertate şi independenţă, figura marelui patriot Mahatma Gandhi, alături de care au acţionat eminentei săi discipoli şi oameni de stat, excelenţele lor Radhakrishnan şi Nehru.

Mai departe tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că poporul român, care, ca şi poporul indian, a trebuit să lupte timp îndelungat împotriva cuceritorilor străini, împotriva asuprii şi exploatarei imperialiste, pentru unitatea şi independenţa sa naţională, a primit cu deosebită simpatie şi spirit de solidaritate lupta plină de abnegaţie a indienilor pentru scuturarea jugului apăsător al colonialismului şi a salutată cu mare satisfacţie restabilirea independenţei şi proclamarea Republicii Indiei.

Eliberarea de sub jugul imperialist a uriaşului teritoriu indian, a poporului său de 460 de milioane a constituit un eveniment de însemnată istorică mondială, a dat un puternic impuls procesului inevitabil de destrămarea a ruşinosului sistem colonial, condamnat de istorie la pierire. Lichidarea nefastelor urmări economice şi sociale ale dominaţiei colonialiste nu este şi nu poate fi un lucru uşor. Ne bucurăm din toată inima, împreună cu dv., a spus tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, de fiecare rezultat pe care îl obţineţi în dezvoltarea economică şi social-culturală a ţării. Poporul român urmăreşte cu mult interes eforturile harnicului şi talentatului popor indian pentru îndeplinirea celui de-al treilea plan cincinal, care prevede, ca principalele obiective, industrializarea Indiei, punînd accent pe dezvoltarea industriei grele, sporirea veniturilor naţionale, ridicarea nivelului de viaţă al populaţiei.

În scurtul timp de cînd sîntem în ţara dv. am avut prilejul să admirăm bogăţia şi frumuseţea străvechilor monumente ale Indiei, tezaurul artei populare, care intruchipează măiestria poporului indian. Vizitînd fabrica de avioane, Institutul indian de ştiinţe şi fabrica de telefoane din Bangalore, reactorul nuclear şi ferma de lapte din Bombay, ne-am bucurat de frumoasele realizări ale muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi oamenilor de ştiinţă indieni, am avut via satisfacţie de a vedea cu ochii noştri că India este astăzi o ţară în plină renaştere.

Ca prieteni sinceri vă dorim din tot sufletul roade bogate în munca dv. pentru dezvoltarea forţelor de producţie, pentru crearea unei puternice industrie naţionale care să asigure valorificarea imenselor dv. bogăţii naturale, ridicarea nivelului agriculturii şi satisfacerea în măsură crescîndă a necesităţilor populaţiei, prosperitatea economică şi social-culturală a frumoasei şi marii dv. patrii, Republica Indiei.

În continuare tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a vorbit pe larg despre munca şi preocupările poporului român, care, eliberat de orice a-suprire şi exploatare, îşi făureşte o viaţă mereu mai bună, muncind cu elan pentru prosperitatea continuă a patriei sale.

Cea mai arzătoare cerinţă a tuturor popoarelor, în zilele noastre, a subliniat tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, este apărarea păcii. Guvernul român, profund ataşat idealului coexistenţei paşnice, consideră că nu există problemă internaţională, oricît de controversată ar fi, care să nu poată fi rezolvată pe calea tratativelor.

Arătînd că Republica Populară Română se opune oricăror acţiuni menite să rezolve pro-

blemele internaţionale dintre state pe calea forţei, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus în continuare: Noi considerăm că modul cel mai înţelept de rezolvare a acestor probleme de către oamenii cu răspundere în state este calea tratativelor. Nu există sarcină mai argintă şi mai nobilă pentru toţi cei cărora le este scumpă soarta popoarelor, de soarta civilizaţiei, decît aceea de a depune toate eforturile pentru desistarea încercărilor internaţionale, pentru coexistenţa paşnică şi cooperarea între toate statele, indiferent de regimul lor politic şi social.

Mijlocul cel mai radical şi mai sigur pentru a evita războiul şi a menţine pacea este dezarmarea generală şi totală. Din cauza cursei înarmărilor, omenirea trăieşte sub ameninţarea apăsătoare a unui nou război. Mijloacele materiale şi financiare de zeci şi sute de miliarde de dolari sînt irosite pentru a stoca armament, munca a zeci de milioane de oameni este cheltuită nu pentru a crea bunuri folositoare, ci mijloace de distrugere. Cu fiecare an se pierd milioane de oameni din diferite ţări ale globului. Guvernul român sprijină propunerea Uniunii Sovietice de a se începe de pe acum, sub egida O.N.U., pregătirile pentru încheierea de dezarmare a ajutorare a ţărilor slab dezvoltate prin folosirea unei părţi a fondurilor rămase disponibile de pe urma dezarmării generale şi totale.

Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că România şi India, în calitate de membri în Comitetul celor 18 state pentru dezarmare, militază, alături de alte state iubitoare de pace, pentru găsirea unor soluţii care să ducă efectiv la dezarmare fără să se creeze avantaje unilaterale sau prejudicii nici unei ţări. Sîntem convinşi că prin eforturile unite ale tuturor celor cărora le este scumpă pacea poate fi realizată dezarmarea generală şi totală, că este pe deplin posibil să creăm o lume fără arme, fără războaie. Un prim pas spre atingerea acestor înalte scopuri este încheierea de acorduri pentru interzicerea armelor nucleare. Tăra noastră, a spus tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, apreciază pozitiv propunerea făcută de India şi de alte state neutre, membre ale Comitetului celor 18, cu privire la controlul asupra îndeplinirii acordului de interzicere a experimentelor cu arme nucleare. Considerăm că această propunere poate constitui baza pentru realizarea unei înţelegeri. Este profund regretabil că puterile occidentale nu vor să părăsească vechile lor poziţii, nu vor să accepte propunerea ţărilor neutre ca bază de discuţie. Trebuie continuat eforturile în cadrul O.N.U. al Comitetului celor 18 state, pentru a se ajunge la un acord în această problemă.

După ce a arătat că trăim astăzi epoca lichidării definitive a odiosului sistem colonial, epoca redoptării naţionale a tuturor popoarelor, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: Colonialismul, lovit de moarte, nu vrea să părăsească însă arena istorică, caută să reprime mişcarea de eliberare naţională, să împiedice prin diferite mijloace consolidarea independenţei economice a noilor state libere. Încearcă să-şi menţină dominaţia sub forme noi, neocolonialiste.

Republica Populară Română, celelalte ţări socialiste, precum şi toate popoarele iubitoare de pace şi libertate sînt profund îngrijorate de încercările create în Marea Caribului, prin provocările puse la cale de cercurile războinice ale Statelor Unite, cu ajutorul unor mercenari, împotriva independenţei şi libertăţii Cubei, deoarece aceste acţiuni constituie în acelaşi timp o ameninţare împotriva libertăţii şi independenţei tuturor popoarelor care s-au eliberat recent de sub jugul colonial, precum şi o ameninţare directă pentru menţinerea păcii în lume.

Menţinerea sub jugul colonial a multor popoare din Asia, Africa şi din America Latină constituie focare periculoase de nelinişte pentru libertatea tuturor popoarelor, pentru pacea lumii. Trebuie depuse toate eforturile pentru lichidarea completă şi definitivă a sistemului colonial, pentru aplicarea declaraţiei O.N.U. cu privire la acordarea independenţei tuturor popoarelor care se mai află sub dominaţia colonială, pentru lichidarea oricăror forme de a-mestec în treburile interne ale popoarelor, singurele în măsură să hotărască asupra regimului social şi politic pe care îl doresc.

Daţi-mi voie, a spus tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, să mă opresc asupra uneia dintre cele mai acute probleme la ordinea zilei, problema rămăşişelor celui de-al doilea război mondial.

După cum vă este cunoscut, în decursul unei singure generaţii, militarismul german a împins omenirea în două războaie mondiale, provocînd milioane de victime şi distrugerii incalculabile de care au avut de suferit Uniunea Sovietică, România, Polonia, Franţa, Anglia şi alte multe popoare. De la terminarea celui de-al doilea război mondial au trecut mai bine de 17 ani, dar pacea cu Germania încă nu este reglementată. Rămăşişele războiului încă nu au fost lichidate. Ele continuă să întunece orizontul internaţional. Nu este greu de înţeles că primejdie pentru pacea lumii reprezintă situaţia actuală a Berlinului occidental, care este situat în centrul Republicii Democratice Germane şi continuă să aibă un regim de ocupaţie militară, este folosit ca centru de provocări împotriva statelor socialiste, devenind unul din cele mai periculoase focare de război din lume. Un conflict armat în Europa ar putea degenera într-o conflagraţie mondială. Primejdia este cu atât mai mare cu cît unele cercuri preconizează a se pune la dispoziţie revanşarilor germani arme nucleare.

Este în interesul tuturor statelor iubitoare de pace că problema Berlinului occidental să fie soluţionată. Propunerile cele mai rezonabile, care sînt de interesul tuturor părţilor, sînt cele prezentate de guvernul Uniunii Sovietice şi de guvernul R.D. Germane privind încheierea grăbnică a tratatului de pace cu Germania, lichidarea pe această bază a regimului de ocupaţie din Berlinul occidental şi transformarea acestuia într-un oraş liber, demilitarizat. Sîntem recunoscători guvernului Indiei, care apreciază, pe drept cuvînt, că singurul mod realist de a aborda problema germană este recunoaşterea stării de fapt care s-a creat în urma războiului — existenţa a două state germane. Dezvoltarea colaborării între state, schimbul de bunuri materiale şi legăturile culturale sînt factori deosebit de puternici în însănătoşirea atmosferei internaţionale, slujesc cauzelor progresului popoarelor, cauzei păcii. Orice tendinţe de a crea sfere închise în relaţiile economice internaţionale sînt contrare intereselor dindeizării şi normalizării relaţiilor interstatice. Noi, a arătat tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, împărtăşim întru totul părerea guvernului indian că Piaţa comună nu numai că nu contribuie la micşorarea încercărilor internaţionale la reducerea pericolului de război, ci, dimpotrivă, alimentează încordarea între Răsărit şi Apus, fiind totodată o continuare a politicii coloniale. România militază cu fermitate pentru dezvoltarea neîngheţată a legăturilor economice între toate ţările lumii, fără bariere artificiale şi discriminări.

Sîntem bucuroşi să constatăm că relaţiile politice, economice şi culturale între România şi India se dezvoltă continuu, în interesul ambelor noastre ţări. Fără îndoială există încă mari posibilităţi ca aceste relaţii să se lărgască şi mai mult, să capete o amploare crescîndă. Planul de dezvoltare economică a României, ca şi planul de dezvoltare economică a Indiei deschid noi perspective care permit o colaborare economică de lungă durată, reciproc avantajoasă, în spiritul păcii şi colaborării internaţionale.

Adresîndu-se celor prezenţi, primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, a spus: Aţi auzit unele lucruri cu privire la istoria României şi cele ce s-au petrecut în această ţară nu de mult, cum şi-a câştigat libertatea şi apoi a trecut printr-o revoluţie care a instaurat regimul actual. În trecut, România era o ţară slab dezvoltată din punct de vedere al industriei, comerţului, învăţămîntului. În ultimii ani, ea a făcut progrese însemnate în industrie, în agricultură şi alte domenii şi acum înaintea sa pe calea prosperităţii. Sîntem bucuroşi să ascultăm cele spuse de preşedintele Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la situaţia prosperă a României şi putem trage din ele multe învăţături.

Vorbînd în continuare despre relaţiile strînse care s-au stabilit între România şi India, Jawaharlal Nehru a spus: Aţi auzit cu siguranţă că relaţiile noastre au fost obţinute de România în dezvoltarea resurselor petrolifere. Am dori să înţelegem de la România tehnica explorărilor petrolifere şi să primim ajutorul ei. Şi pînă a acum ea ne-a acordat bucuros ajutor. Cu sprijinul inginerilor şi tehnicienilor români am putut să efectuăm explorări în Punjab şi Gujarat şi am descoperit petrol în multe locuri. Sperăm că India va putea să obţină acest foarte important produs şi chiar să-l exporte. Sperăm că el se va dovedi a fi o mare sursă de bogăţie pentru India.

Această colaborare de care am amintit a dus la stringerea relaţiilor dintre ţările noastre şi vizita preşedintelui României şi a primului ministru la India. Conducătorii români au produs o puternică impresie asupra noastră. Preşedintele Gheorghe Gheorghiu-Dej şi-a expus părerea cu privire la problemele actuale în special cu privire la menţinerea păcii în lume. Domnia sa a spus că România a fost cotropită de două ori în cursul ultimilor 40 de ani şi a suferit mari distrugerii. Poporul român a suportat ororile războiului, el este împotriva dezastărilor unei noi conflagraţii.

Nimeni nu vrea război, a declarat Jawaharlal Nehru. Şi noi, de asemenea, facem tot ce ne stă în putinţă în vederea înfrîngerii dezarmării şi înfrîngerii pericolului unui război nuclear. Am militat şi milităm pentru interzicerea armelor nucleare, dar este limpede că războiul nuclear poate fi împiedicat numai de către marile puteri care posedă aceste arme. Ne ridicăm glasul pentru ca şi glasul nostru ar putea să exercite o anumită influenţă. Problema împiedicării unui război nuclear este cea mai vitală problemă care stă în faţa lumii.

În continuare Jawaharlal Nehru a spus: Nimeni în lume nu vrea război. Cu toate acestea, cînd arme cu o forţă de distrugere atât de uriaşă sînt disponibile se pot împlini greşeli care să ducă la război. Într-un fel, noi stăm în permanenţă pe marginea prăpastiei. Trebuie să încercăm să ne depărţăm de ea şi să acţionăm pentru soluţionarea pe cale paşnică a tuturor litigiilor. Preşedintele Gheorghe Gheorghiu-Dej a scos în evidenţă acest lucru şi eu sînt întru totul de acord cu domnia sa.

Preşedintele Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a referit, de asemenea, la problema germană, la problema

ma Berlinului. Probabil că această este cea mai arzătoare şi mai periculoasă problemă a lumii actuale. Este periculoasă pentru că ar putea duce la război. Nimeni nu doreşte aşa ceva. Conducătorii şi poporul României sînt preocupate în mod special de această problemă, pentru că au trecut de două ori prin ororile şi distrugerile războiului. Dar această problemă constituie o preocupare şi pentru restul lumii, şi în ce ne priveşte pe noi, de asemenea, dorim ca problema germană să fie soluţionată pe cale paşnică. Se pare că nu există nici un motiv pentru ca această problemă să se transforme în cauza unui război. Există însă şi multe complicaţii.

Dorim să asigurăm pe oaspeţii noştri că ne vom ridica glasul şi ne vom dedica toate forţele cauzei menţinerii păcii şi împiedicării unui nou război mondial.

Cu cîteva zile în urmă am salutăm în acest „Fort Roşu” pe un distins oaspeţ din Mexico, din America. Astăzi salutăm pe preşedintele unei ţări europene, Dorim să stabilim relaţii prieteneşti cu toate ţările. Noi preferăm a-bazemea relaţiilor alianţelor militare, pentru că relaţiile bazate pe dragoste şi prietenie au temelii mai solide şi sînt mai rezistente decît pactele militare.

De aceea, a arătat primul ministru Jawaharlal Nehru, ne-am opus şi ne opunem întru totul pactelor militare şi ne menţinem în afara lor. Am dorit totdeauna să fim prieteni cu toţi şi vom continua să dorim acest lucru. Dificultatea constă însă în aceea că anumii oameni nu vor accepta un număr cît mai mare de locuitori ai României să vină aici să vadă ţara noastră şi să contribuie astfel la întărirea relaţiilor dintre cele două ţări.

În încheiere, Jawaharlal Nehru a spus: Salut încă o dată pe distincii oaspeţi din România şi sper că ei vor transmite poporului lor mesajul nostru de dragoste. Vizita lor este foarte scurtă. Am dori ca un număr cît mai mare de locuitori ai României să vină aici să vadă ţara noastră şi să contribuie astfel la întărirea relaţiilor dintre cele două ţări.

Încheierea, Jawaharlal Nehru a spus: Salut încă o dată pe distincii oaspeţi din România şi sper că ei vor transmite poporului lor mesajul nostru de dragoste. Vizita lor este foarte scurtă. Am dori ca un număr cît mai mare de locuitori ai României să vină aici să vadă ţara noastră şi să contribuie astfel la întărirea relaţiilor dintre cele două ţări.

ma Berlinului. Probabil că această este cea mai arzătoare şi mai periculoasă problemă a lumii actuale. Este periculoasă pentru că ar putea duce la război. Nimeni nu doreşte aşa ceva. Conducătorii şi poporul României sînt preocupate în mod special de această problemă, pentru că au trecut de două ori prin ororile şi distrugerile războiului. Dar această problemă constituie o preocupare şi pentru restul lumii, şi în ce ne priveşte pe noi, de asemenea, dorim ca problema germană să fie soluţionată pe cale paşnică. Se pare că nu există nici un motiv pentru ca această problemă să se transforme în cauza unui război. Există însă şi multe complicaţii.

Dorim să asigurăm pe oaspeţii noştri că ne vom ridica glasul şi ne vom dedica toate forţele cauzei menţinerii păcii şi împiedicării unui nou război mondial.

Cu cîteva zile în urmă am salutăm în acest „Fort Roşu” pe un distins oaspeţ din Mexico, din America. Astăzi salutăm pe preşedintele unei ţări europene, Dorim să stabilim relaţii prieteneşti cu toate ţările. Noi preferăm a-bazemea relaţiilor alianţelor militare, pentru că relaţiile bazate pe dragoste şi prietenie au temelii mai solide şi sînt mai rezistente decît pactele militare.

De aceea, a arătat primul ministru Jawaharlal Nehru, ne-am opus şi ne opunem întru totul pactelor militare şi ne menţinem în afara lor. Am dorit totdeauna să fim prieteni cu toţi şi vom continua să dorim acest lucru. Dificultatea constă însă în aceea că anumii oameni nu vor accepta un număr cît mai mare de locuitori ai României să vină aici să vadă ţara noastră şi să contribuie astfel la întărirea relaţiilor dintre cele două ţări.

În încheiere, Jawaharlal Nehru a spus: Salut încă o dată pe distincii oaspeţi din România şi sper că ei vor transmite poporului lor mesajul nostru de dragoste. Vizita lor este foarte scurtă. Am dori ca un număr cît mai mare de locuitori ai României să vină aici să vadă ţara noastră şi să contribuie astfel la întărirea relaţiilor dintre cele două ţări.

Încheierea, Jawaharlal Nehru a spus: Salut încă o dată pe distincii oaspeţi din România şi sper că ei vor transmite poporului lor mesajul nostru de dragoste. Vizita lor este foarte scurtă. Am dori ca un număr cît mai mare de locuitori ai României să vină aici să vadă ţara noastră şi să contribuie astfel la întărirea relaţiilor dintre cele două ţări.

Banchetul oferit de tovarăşul

Gheorghe Gheorghiu-Dej

în cinstea preşedintelui Indiei

DELHI 19 — Trimisul special Agerpres transmite:

Vineri seara, la hotelul „Ashoka” din Delhi, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, a oferit un banchet în cinstea Excelenţei Sale dr. Sarvepalli Radhakrishnan, preşedintele Republicii Indiei.

La banchet au luat parte preşedintele Republicii India, S. Radhakrishnan, vicepreşedintele republicii, dr. Zahir Hussein, primul ministru Jawaharlal Nehru, membri ai guvernului, înalţi demnitari indieni.

Au participat Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romine, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Romine, Valentin Stierciop, adjunct al ministrului comerţului exterior, precum şi ambasadorul R.P. Romine în India, Iancu Horaşiu.

Au fost de faş şefii ai misiunilor diplomatice acreditaţi la Delhi, personalităţi ale vieţii culturale şi economice, ziaristi indieni, români şi corespondenţi străini.

Banchetul s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Semnarea unor documente privind

relaţiile economice romino-indiene

DELHI 19 (Agerpres). — Vineri după-amiază, la Ministerul Comerţului şi Industriei al Indiei a avut loc semnarea unor scrisori schimbate între ministrul afacerilor externe al R.P. Romine, Corneliu Mănescu, şi K. C. Reddy, ministrul comerţului şi industriei al Republicii India.

În aceste documente se menţionează că relaţiile economice dintre cele două ţări se dezvoltă continuu prin creşterea anuală a schimbului reciproc de mărfuri, iar în cadrul colaborării economice şi tehnice livrările de utilaje pentru foraj, cele pentru rafinării de la Ganhati şi asistenţa tehnică acordată au ajutat la dezvoltarea industriei petrolifere în India. În documente se constată, de asemenea, că există noi posibilităţi pentru dezvoltarea colaborării economice dintre cele două ţări.

Ambele părţi au convenit ca această colaborare să se efectueze în baza unui acord de colaborare economică continuă şi de lungă durată, care urmează a fi elaborat în comun şi în baza cărui se prevede ca R.P. Romine să li-vreze instalajii industriale complete, precum şi asistenţă tehnică pentru industria petroliferă, minieră, fabrici chimice, petrochimice, fabrici de

ciment, centrale electrice, transport.

În schimbul acestor livrări, din Republica India urmează să se efectueze livrări crescînde de minereu de fier şi alte produse indiene către Republica Populară Romine.

Documentele menţionează dorinţa ambelor părţi de a dezvoltă colaborarea tehnico-ştiinţifică. În lezătură cu aceasta, o delegaţie guvernamentală indiană va sosi la Bucureşti la sfîrşitul lunii noiembrie. Părţile iau notă de faptul că se va încheia un nou acord comercial şi de plăţi pe termen lung.

Documentele au fost semnate din partea romine de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al R.P. Romine, iar din partea indiană de K. C. Reddy, ministrul comerţului şi industriei al Indiei.

Au fost de faş din partea romine Valentin Stierciop, adjunct al ministrului comerţului exterior, Iancu Horaşiu, ambasadorul R.P. Romine în India, şi Iosif Pop, reprezentant comercial al R.P. Romine în India. Din partea indiană au fost de faş Ramachandran, secretar general la Ministerul Comerţului şi Industriei, Kashyapa, secretar general în Ministerul Minelor şi Combustibilului, şi Mathur, ambasadorul Republicii India la Bucureşti.

Mesajul cetăţenilor oraşului Delhi

Primarul oraşului Delhi a dat citire mesajului cetăţenesc adresat de cetăţenii oraşului Delhi către preşedintele Consiliului de Stat al R. P. Romine, Gheorghe Gheorghiu-Dej. „Noi, primarul şi membrii Consiliului municipal al oraşului Delhi, reprezentanţi acreditaţi ai poporului din metropola Republicii India, se spune în mesaj, încercăm un sentiment de mare plăcere şi mîndrie adresînd Excelenţei voastre un călduros şi cordial salut de bun venit în acest loc istoric, denumit Fortul Roşu. Vă salutăm Excelenţa ca pe conducătorul unei ţări prietene care, deşi este situată departe de noi, colaborează cu noi în mai multe domenii. Noi am primit din România o asistenţă tehnică de nepreţuit

în construirea rafinării de petrol de la Ganhati. De asemenea, tinerii noştri ingineri au dobîndit în ţara dv. specializarea necesară pentru a putea conduce rafinării. În prezent, şase echipe de experţi romîni în foraj lucrează la Cambay şi Ahmedabad, în Gujarat şi la Jullundur, în Punjab, în domeniul explorării petrolifere. Acordăm cea mai mare importanţă succesului care a însoţit străduţile lor. Cu această ocazie ne amintim de alte legături prieteneşti dintre ţările noastre. Poporul român a făcut o primire în-sufletită venerabilului nostru preşedinte, dr. Radhakrishnan cînd a vizitat ţara dv. în calitate de vicepreşedinte în 1956. Pe lângă aceste contacte prieteneşti şi continua lărgire a

colaborării noastre reciproce în domeniul economic, noi am colaborat, de asemenea, la promovarea cauzei păcii mondiale, cauză carea noi şi poporul român îi sîntem sinceri devotaţi.

În continuare, primarul oraşului Delhi a prezentat participanţilor la adunarea cetăţenescă personalitatea tovarăşilor Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Ion Gheorghe Maurer.

În încheiere, el a spus: „Sîntem încredinţaţi că vizita Excelenţei voastre în această ţară va deschide perspective noi pentru colaborarea dintre India şi România. Rugăm pe Excelenţa voastră să transmiteţi mesajul nostru de prietenie poporului român, căruia îi dorim prosperitate şi fericire”.

Intrevedere

Gromiko-Kennedy

WASHINGTON 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 octombrie, la Casa Albă a avut loc, între A. A. Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., şi J. Kennedy, preşedintele S.U.A., o întrevedere care a durat 20 de minute. Din partea Uniunii Sovietice, la întrevedere au fost de faş V. S. Semionov, locţiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., şi A. F. Dobrinin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., iar din partea Statelor Unite — D. Rusk, secretarul de stat al S.U.A., L. Thompson, adjunctul special al secretarului de stat, şi M. Hillenbrand, adjunct special al secretarului de stat.

După întrevedere, A. A. Gromiko a declarat corespondenţilor: „Preşedintele şi eu mine am discutat o serie de probleme importante, inclusiv reglementarea paşnică a problemei germane. Consider că schimbul de păreri care a avut loc între noi a fost util”.

WASHINGTON 19 (Agerpres). TASS transmite: La 18 octombrie, A. A. Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a participat la un prînz oferit la Departamentul de Stat în cinstea sa de Dean Rusk, secretarul de stat al S.U.A. În timpul prînzului, A. A. Gromiko şi Dean Rusk au continuat discutarea problemelor care prezintă interes reciproc pentru ambele părţi.

YEMEN:

Guvernul revoluţionar controlează

situaţia din ţară

SANAA 19 (Agerpres). — Corespondentul agenţiei MEN anunţă că la 18 octombrie primul ministru al Yemenului, Abdallah As-Sallal, a avut consfăţiri importante cu membrii Consiliului comandamentului revoluţionar. Consfăţirile continuă. În cadrul consfăţirilor, scrie corespondentul, a fost discutat situaţia militară din ţară. S-a menţionat, printre altele, că în nordul ţării, în regiunea oraşului Saada, trupele revoluţionare controlează în prezent în întregime situaţia. În est, în regiunea oraşului Jauf, au loc operaţiuni pentru lichidarea rămăşişelor mercenarilor, care acum două zile, sprijiniţi fiind de trupele Arabiei Saudite, au pătruns pe teritoriul Yemenului.

În regiunea oraşului Maarib, triburile care acţionează împotriva guvernului revoluţionar au fost complet împresurate şi din zi se aşteaptă capitularea lor. Trupele yemenite au ocupat regiunea Saruah, situată la 10 km de departe de Maarib, unde se află triburile rebelilor. Un purtător de cuvînt al comandamentului militar a declarat că trupele revoluţionare pot nimici în orice moment pe rebeli, însă au hotărît să se limiteze deocamdată la încercuirea lor pentru a le da posibilitatea să înceapă tratative cu privire la capitulare.

La Saruah au venit conducătorii tribului Obelda, care s-a predat trupelor guvernului revoluţionar. El au declarat că englezii le-au pus la dispoziţie arme pentru a duce lupta împotriva noului guvern.

RADIOGRAMĂ DIN DELHI

SUB SOARELE INDIIE

În acel moment, de prin toate colţurile Indiei.

La Radighat şi la Fortul roşu am avut cel mai deplin consens coeziunii dintre popoarele noastre. La Radighat — un omagiu luptei dusă secole de-a rîndul de poporul indian — împotriva asuprii forţelor coloniale; la Fortul roşu — mesajul conducătorilor noştri către ziua de azi a Indiei către cei ce înţeleg că la baza relaţiilor dintre statele noastre trebuie să se aleze prietenia frăţească, reciprocă, colaborarea şi înfrăţurarea.

Măturile marilor posibilităţi existente pentru a lărgi şi mai mult schimbul de experienţe şi sprijinul prietenesc stau acţiunile întreprinse de această cale de statele noastre în ultimii ani.

Pe ogorile Indiei ar strălucea rominescii, în subsolul Indiei înnoeză drumul spre fîrteşii noastre de fabricaţie rominească, la Ganhati o mare rafinărie construită de specialiştii romîni, rafinează petrolul indian.

Astăzi, încheind itinerariul călătoriei de pace şi prieteniei întreprinse de tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer şi Corneliu Mănescu pe pămîntul ospitalier al Indiei şi rememorînd esenţa contactelor avute cu gazdele noastre desprindem acest important leil-motiv: o cît mai profundă cunoaştere reciprocă şi o rodnică colaborare prietenească în slujba păcii, pentru triumful ideilor coexistenţei paşnice.

IOAN GRIGORESCU
Delhi, 19 octombrie 1962